

ONDERWIJS

DE JONGSTE UNIVERSITAIRE BENOEMINGEN

Prof. Dr. G. Boering

In de vorige aflevering van het Tijdschrift kon nog juist worden vermeld dat collega Dr. G. Boering te Groningen het hoogleraarschap in de Mondheelkunde aan de rijksuniversiteit aldaar ten deel is gevallen.

Geert Boering, geboren in 1929 te Norg (Dr.), werd op 25 juni 1954 tot tandarts bevorderd. Al tijdens zijn studie openbaarde zich zijn belangstelling voor het gebied, dat in latere jaren zijn carrière zou bepalen. In het kader van de vervulling van zijn militaire dienstplicht (1954-1956) vond hij in het Militair Kaakchirurgisch Centrum te Utrecht gelegenheid, zich in de kaakchirurgie te bekwalen, waarbij de ervaring, die hij in het Militair Dienst Ongevallen Centrum opdeed, hem te stade kwam. Een en ander leidde ertoe dat hij onmiddellijk na afloop van zijn dienstitijd als staflid tot de afdeling Mondheelkunde van het Academisch Ziekenhuis te Groningen toetrad, ten einde zijn opleiding tot specialist in de mondheelkunde en chirurgische prothetiek te voltooien. De erkenning als zodanig volgde in september 1958.

Na het vertrek van Prof. Hut uit Groningen werd Boering belast met de leiding van de afdeling Mondheelkunde, sedert 1 april 1961 in de functie van lector.

De aan dit ambt verbonden drukke werkzaamheden beletten hem geenszins, zijn wetenschappelijke activiteiten verder te ontplooien, o.a. door zijn dissertatie te bewerken. Deze veelomvattende arbeid werd op 1 juni 1966, alweer te Groningen, bekroond met het doctoraat in de geneeskunde.

Hoewel het langzamerhand geen grote uitzondering meer is dat een Nederlands tandarts op eigen bodem de doctorstitel verwerft, komt die van Boering speciale aandacht toe. De kwaliteit van zijn proefschrift: „Arthrosis deformans van het kaakgewricht” onderscheidde zich nl. in die mate dat hem – als eerste promovendus in de tandheelkunde in Nederland – het predicaat „cum laude” ten deel viel. Dat hij een half jaar nadien tot het hoogleraarschap werd geroepen, betekent opnieuw een hoogtepunt in zijn loopbaan.

De lezers van het Tijdschrift kennen Dr. Boering reeds lang door het aanzienlijke aantal verzorgde publikaties, dat in de loop der jaren van zijn hand is verschenen. Ook zijn voordrachten – o.a. die voor de Nederlandse Vereniging van Tandartsen, waarvan hij sinds 1964 bestuurslid is – hebben veler aandacht getrokken.

Zijn antecedenten maken dat de verwachtingen aangaande zijn wetenschap-

pelijke activiteiten hooggespannen zijn. Moge de vervulling van zijn ambt hem bij voortduring voldoening schenken.

A. A. D. Derksen lector in de Gnathologie

Met het houden van een „Openbare les” heeft collega A. A. D. Derksen op 24 januari 1967 het ambt van lector in de Gnathologie, waartoe hij in het najaar van 1966 was benoemd, officieel aanvaard.

Albert Antoon Derk Derksen, geboren in 1913 te 's-Gravenhage, werd op 18 december 1936 te Utrecht tot tandarts bevorderd. Als zodanig vestigde hij zich in zijn geboortestad, doch op den duur ging zijn verlangen uit naar een meer op de wetenschap gerichte loopbaan. Het uitvloeisel daarvan was dat hij in 1949 als conservator aan de afdeling Prothetische tandheelkunde van het Tandheelkundig Instituut der rijksuniversiteit te Utrecht werd verbonden. Alras bleek deze nieuwe werkkring zozeer zijn aandacht gevangen te houden dat hij in 1950 besloot zich er geheel aan te wijden, reden waarom hij de praktijk neerlegde en in Soestdijk ging wonen.

Zijn grote en blijvende interesse voor de bewegingsleer van de kaken is sindsdien in talrijke publikaties tot uiting gekomen; herinnerd zij hier aan een reeks artikelen in het Tijdschrift onder de titel: „Analyse der kaakbewegingen” (1953), voorts „De ontwikkeling van de articulator vanaf zijn eerste verschijningsvorm” (1956) en een serie: „Afwijkingen in het kaakgewricht naar aanleiding van stoornissen in het kauworgaan” (1961). Ook over andere onderwerpen, die tot het domein der prothetische tandheelkunde behoren, heeft hij zijn licht laten schijnen, ten dele in samenwerking met anderen.

Nadat hij in 1957 tot Wetenschappelijk Hoofdambtenaar A aan de eerder genoemde afdeling was bevorderd, werd bij Koninklijk besluit van 3 oktober 1966 zijn benoeming tot lector in de Gnathologie van kracht. In deze functie zal Derksen stellig niet in gebreke blijven, de kennis op het gebied van „de jongste telg” – zoals hij dit onderdeel van de tandheelkunde in zijn openbare les heeft betiteld – verder te verrijken.

De beste wensen van de Redactie mogen beide docenten vergezellen.

V.